

„Amit másért tettél, nekem tetted te mindazt, nékem segítettél!”

Olvasni, írni te tanítottál, magányban mellettem te állottál
Jöjj azért jobbomra, Atyám házába. Amit másért tettél ...

Amikor éhes vagy szomjas lettem, te adtál ennem és innom nekem
Jöjj azért jobbomra, Atyám házába.

Idegen vidéken otthont adtál, két dolgos kezemnek napi munkát,
Jöjj azért jobbomra ...

Hontalan voltam, te befogadtál, ruhátlan voltam, te ruhát adtál,
Jöjj azért jobbomra ...

Sebemet keziddel bekötötted, barátot kerestem, s megleltelek,
Jöjj azért jobbomra ...

Könnyező szememet megtörölted, megcsúfolt fejemet megölelted,
Jöjj azért jobbomra ...

Árpád-házi Szent Erzsébet

jó szívéről szól az ének,
 Betegeket gondoz, ápol,
 eltart szorgos munkájából.
 Kenyerét is mind megosztja,
 kötényébe rejtve hozza,
 Éhezőket jókkal tölt be,
 Vigasztalást hoz a földre.

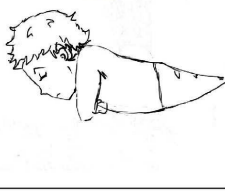
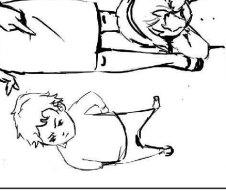

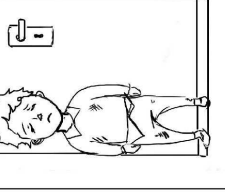
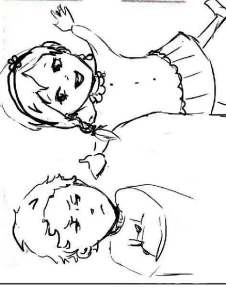
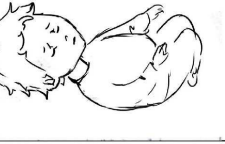

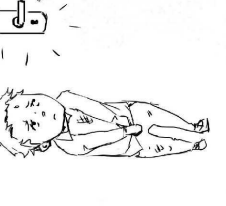

Miklós püspök egykor régen,

segített a szegény népen.
 Őt dicsérje koldus, árva,
 Emlékezzünk jóságára.
 Ajándékos kedves szentünk,
 példaképpen jár előttünk,
 Emlékére adnak nékem,
 Sok jót, amit kíván szívem.

Esik a hó, fúj a szél

- körkörös mozdulat
- Jó Mikulás útra kél. - lábunkkal, helyen lépegetünk
- Pásztorbot van a kezében, - mintha botot fognánk
- Püspöksüveg a fejében. - a fejünk fölé rajzoljuk két kezünkkel
- Nagy csizma van a vállán, - a lábunkat megemeljük a csizmára utalva
- Tele puttony a hátán. - meghajolunk a cipekedéstől
- Puttonyában sok-sok jó, - taps jobbra és balra
- Játék, alma mogyoró. - számoljuk az ujjunkkal
- De csak az kap belőle, - játékos, fenyegető mutatóujj
- Kinek névét előre
- Aranyos angyalka - mellünkön keresztbe tesszük kezünket
- Ezüst könyve beírta. - író mozdulat
- Én Istenem, de jó lenne, - kicsit széttárjuk kezünket vágyakozva
- ha az enyém is benne lenne!
- Édes-kedves őrangyalkám, - összekapjuk magunkat, imádkozunk
- szépen kérlek, gondolj reám! -
- Írd be majd a nevemet, - író mozdulat
- Ígérem, hogy jó leszek. - fejünket lehajtjuk, kezünket hátul

Kulcsoljuk

 <p>Megsértődtem, duzzogtam</p>	 <p>Veszekedős lettem</p>	 <p>Sajnálom, hogy rosszat tettem! Ezután jó leszek!</p>	 <p>Újra barátok vagyunk! Olyan jó együtt!</p>
 <p>Kiküldtek büntetésből</p>	 <p>Rossz volt, mikor más örült és én nem tudtam vele örülni</p>	 <p>Nincs más hátra! Bocsánatot kell kérem! Én vagyok a hibás!</p>	 <p>Együtt örültünk!</p>
 <p>Összeverekedtünk</p>	 <p>Egy kicsit sem volt jó – De hiszen nem is én kezdtem!</p>	 <p>Ez így nem maradhat Hol rontottam el?!</p>	 <p>Megbocsátottak! Újra kezdhettek!</p>